

languages teachers with autodidactic knowledge, are described. The stages of conducted experimental research are characterised. In particular, the stages were as follows: propaedeutic (students acquired knowledge in linguistic self-education and their self-educational skills were formed with total pedagogical control); reproductive (students gained subjective experience and constantly moved from controlled activities per sample to reconstructive-independent activities); self-regulating (students' activities were partially controlled by the teacher and they proceeded from heuristic to creative linguistic self-educational activities); experimental-searching (students had absolute self-control under their own linguistic self-educational activities). The results of the experimental research, which confirm the effectiveness of educational technology of forming future foreign languages teachers' preparedness for life-long linguistic self-education and correctness of created pedagogical conditions of its functioning, are described.

Key words: linguistic self-education, preparedness, linguistic identity, self-regulation, reflection, educational technology, experiment, stages.

Дата надходження статті: «12» грудня 2017 р.

УДК 371.14

Якухно І. І.*

ПІСЛЯДИПЛОМНА ПЕДАГОГІЧНА ОСВІТА В УМОВАХ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ

Досвід роботи інститутів післядипломної педагогічної освіти показав, що існуюча система професійного розвитку вчителів безпосередньо пов'язана з цими закладами, оскільки тут вони можуть отримати сучасні знання й удосконалюватися як професіонали.

Таким чином, післядипломна педагогічна освіта, як і будь-яке соціальне явище, перебуває в стані інноваційних змін, що базуються на об'єктивних соціально-політичних та соціально-економічних потребах. Відзначається, що на післядипломну педагогічну освіту вплинули зовнішні об'єктивні (політика, економіка, суспільство, технології) та внутрішні суб'єктивні (мотивація активності, самооцінка) фактори, нездатність подолати протиріччя між соціально-детермінованими вимогами до професійно-педагогічної підготовки педагогічних працівників та фактичним рівнем їхньої кваліфікації, між сучасними потребами духовного, соціального та економічного розвитку України та недостатнім рівнем реалізації інноваційних змін у професійній діяльності навчальних закладів.

Дослідження передбачає визначення педагогічних інструментів інноваційного освітнього процесу як динамічної системи наукового підґрунтя післядипломної педагогічної освіти. Цілком очевидно, що в кожному конкретному випадку практичної діяльності навчальних закладів післядипломної освіти необхідно на основі системного аналізу визначити оптимальний варіант ефективного вибору інноваційної моделі освіти та відповідного набору педагогічних інструментів, які забезпечуватимуть її конкурентоспроможність на ринку надання освітніх послуг.

Погляди на систему підвищення кваліфікації викладацького складу викладені в статті через призму діяльності Житомирського обласного інституту післядипломної педагогічної освіти.

Безумовно, вона зміниться, як це чітко зазначено в проекті Концепції розвитку української освіти протягом 2015-2025 років (демонополізація та диверсифікація системи післядипломної педагогічної освіти). Не важливо, у якій формі вона існуватиме, функції задоволення професійних та соціальних запитів вчителів у цій системі залишаться актуальними й у майбутньому.

Ключові слова: парадигма освіти, освітня концепція, післядипломна освіта, принципи, функції, технології, інновації в післядипломній освіті.

* © Якухно І. І.

Відповідно до потреб розвитку суспільства й освіти, на основі тісного взаємозв'язку з розв'язанням економічних, соціальних і політичних завдань, з урахуванням позитивних надбань розвинених країн у державі сформувалася система післядипломної педагогічної освіти як важливий чинник професійної підготовки педагогів, як обов'язкова умова розвитку освіти. Виявлені й досліджені об'єктивні реалії й закономірності її становлення дозволяють сформулювати концептуальні засади розвитку післядипломної педагогічної освіти, що має важливе значення для модернізації й подальшого вдосконалення цієї галузі.

Післядипломна педагогічна освіта сприяє задоволенню інтересів педагогічних і науково-педагогічних працівників у постійному підвищенні професійного рівня, виступає одним із засобів їхнього соціального захисту та забезпечує потреби суспільства й держави у висококваліфікованих конкурентоспроможних фахівцях.

Напрями підготовки спеціалістів, підвищення їхньої кваліфікації та перепідготовка сьогодні визначаються як пріоритетні, що безпосередньо пов'язано з економічним і культурним розвитком, соціальною стабільністю України. Саме ефективне функціонування відповідної системи забезпечує в суспільстві високий рівень професіоналізму, сприяє гармонійному поєднанню суспільних й особистісних інтересів.

У цьому контексті післядипломна педагогічна освіта є невід'ємною складовою національної системи освіти та важливим компонентом неперервної освіти педагогічних працівників.

Головними завданнями післядипломної педагогічної освіти є спеціалізоване вдосконалення освіти та професійної підготовки педагогічних і науково-педагогічних працівників шляхом поглиблення, розширення й оновлення їхніх професійних знань, умінь і навичок або отримання іншої спеціальності на основі здобутого раніше освітньо-кваліфікаційного рівня та практичного досвіду.

Державна політика України в галузі післядипломної педагогічної освіти спрямовується на:

- сприяння функціонуванню й розвитку системи післядипломної педагогічної освіти для задоволення потреб педагогічних працівників;
- розробку нормативно-правових, організаційних засад, створення належних фінансових та інших умов функціонування й розвитку системи післядипломної педагогічної освіти;
- створення матеріальних, моральних та інших стимулів, за яких підвищення професійного рівня педагогічних працівників стало б їхньою необхідною життєвою потребою;
- упорядкування, оптимізацію та розвиток мережі навчальних закладів післядипломної педагогічної освіти різних форм власності.

Поява нових технологій, реформування соціально-економічної системи, застарілість наукової інформації створили в суспільстві ситуацію, коли стало неможливо навчитися один раз на все життя, і тим самим заклали необхідність постійно поглиблювати й оновлювати професійні знання, уміння й навички. Це зумовлює зростання актуальності проблеми неперервної освіти.

Система післядипломної освіти сьогодні покликана забезпечувати якість професійного навчання фахівців, які мають володіти:

- здатністю культивувати й упроваджувати соціальні й морально-етичні цінності демократичної, правової держави;
- професійними вміннями та навичками, що ґрунтуються на сучасних спеціальних знаннях, критичному мисленні, здатності застосовувати наукові надбання на практиці [7].

Однією зі складових глобалізації сучасного світу, яка виявляється в багатьох вимірах (глобальна економіка, радикальні технологічні зміни, політична глобалізація,

глобалізація культури, ідей) є концепція відкритої освіти. Відкрита освіта створює глобальне пізнавальне середовище, центральною фігурою якого стає людина, здатна до самоорганізації, найповнішого розкриття власного творчого потенціалу та розвитку індивідуальних здібностей, що є необхідною передумовою успішного життя в сучасному глобалізованому суспільстві. Проте невисокий статус навчальних закладів післядипломної педагогічної освіти та її недостатні ресурси (штати, фінанси, видавнича база та ін.) не дають змоги повною мірою та у відносно стислі терміни перетворити післядипломну педагогічну освіту на освітню систему відкритого типу [2].

Сучасний етап розвитку системи післядипломної освіти характеризується прагненням її організаторів і науковців цілеспрямовано розв'язувати актуальні завдання підвищення якості кваліфікації педагогічних працівників. У зв'язку з цим у теорії післядипломної педагогічної освіти намітилась тенденція до інноваційних змін у контексті нових вимог розвитку загальної середньої освіти й системи післядипломної педагогічної освіти.

На основі аналізу й узагальнення наукових положень спеціальних досліджень нами визначено істотні характеристики функціонування сучасної системи післядипломної педагогічної освіти. Зокрема, це:

- визнання післядипломної педагогічної освіти як цілісного соціального інституту в єдності його структурних елементів і напрямів діяльності;
- реалізація принципів індивідуалізації, диференціації, інтеграції навчання в практичній діяльності педагогічних працівників;
- забезпечення аксіологічних, культурологічних, інтегративних, навчально-розвивальних, інформаційних функцій системи підвищення кваліфікації;
- проектування змісту й технологій навчання відповідно до сучасних освітніх парадигм;
- задоволення професійних запитів і потреб педагога, розвиток його професійної компетентності;
- інформаційно-комп'ютерне забезпечення, зміцнення матеріально-технічної бази навчальної діяльності;
- удосконалення інноваційної практики в системі неперервної освіти.

На відміну від традиційних підходів до післядипломної освіти педагогів, які орієнтовані на підготовку спеціалістів до певного виду професійної діяльності, в основі сучасної парадигми післядипломної освіти має знаходитися цілісний розвиток та збагачення загальної культури педагога, що відображає як професійні, так й особистісні якості, потреби, інтереси й здібності, можливості адаптуватися та ефективно діяти в динамічних умовах сучасного життя [5].

Суттєвою ознакою їх застосування в професійній діяльності педагогічних (хто навчається) й науково-педагогічних (хто навчає) працівників є принципово нові форми і методи роботи, що забезпечують підвищення ефективності їхньої діяльності й позитивно впливають на професійне середовище, яке відображається в різноманітності використання безконтактних (дистанційне навчання, навчання через пресу, радіо, телепрограми тощо) та практико-орієнтованих («навчання через практику», «навчання через досвід», «навчання за потребами роботодавців») систем навчання.

Нагальною потребою сучасної післядипломної педагогічної освіти є пошук шляхів кооперації між наявними освітніми парадигмами: культурологічною, особистісною, когнітивно-інформаційною (знанневою), компетентнісною, що сприятиме реалізації диференційованого підходу в розробленні змісту й технології підвищення кваліфікації педагогічних працівників.

Для неперервності освітнього процесу з-поміж названих освітніх парадигм пріоритетною ми вважаємо *культурологічну*. По-перше, вона найбільш повно виражає

глибинні цілі педагогічної освіти, дозволяє піднятися над вузькопредметним мисленням; по-друге, формує ціннісний погляд на якість освіти в контексті особистісної парадигми, орієнтує організацію навчального процесу на гуманістичні, особистісно значущі цінності [7].

Безперервність освіти є однією із ключових в умовах реформування вітчизняної освіти. Про це йдеться в усіх стратегічних документах, зокрема, у завданнях, визначених Національною доктриною розвитку освіти.

Система підвищення кваліфікації (курсознавча підготовка, стажування, методична робота, самоосвіта) зорієнтована на реалізацію гнучких, різнорівневих, різнострокових та індивідуалізованих форм післядипломної педагогічної освіти відповідно до потреб педагогічних працівників, на розвиток педагогічних колективів, на індивідуалізацію навчання на основі комп'ютерних технологій, застосування педагогічної інноватики в практичній діяльності.

Основними напрямками реформування системи підвищення кваліфікації є:

- управління адаптацією молодих фахівців, введення їх у педагогічні колективи за допомогою наставництва, інтернатури;
- запровадження практики стажування педагогів у досвідно-дослідних закладах освіти, майстер-класів на базі педагогічних майстерень із залученням учителів-методистів, заслужених працівників освіти, носіїв передового педагогічного досвіду;
- посилення теоретичної підготовки слухачів на атестаційних курсах із метою присвоєння їм вищого категорійного рівня або звання (учитель першої чи вищої категорії, учитель-методист, старший учитель тощо);
- упровадження практики стажування педагогів за кордоном на основі грантів.

Запровадження нових технологій у післядипломній освіті має носити адресний, диференційований, конкретний, творчий характер.

У системі післядипломної педагогічної освіти слід виділити необхідність розробки довготермінових індивідуальних програм розвитку педагога як особистості і як професіонала, які органічно поєднують потреби особистості й навчального закладу, забезпечуючи якісні етапи формування фахівця.

Функції системи післядипломної педагогічної освіти охоплюють широке коло видів діяльності. Вони розділені на стратегічні, ті, що визначають місце і роль даної системи у суспільстві, і тактичні, які забезпечують виконання стратегічних цілей. У свою чергу, забезпечення тактичних функцій значною мірою залежить від рівня розвитку педагогічної освіти, яка кадрово, організаційно й методично обслуговує всі освітні галузі.

До функцій післядипломної педагогічної освіти належать:

- *адаптивна* – пристосування змісту післядипломної освіти відповідно до нових вимог ринку праці та умов життя в суспільстві, яке динамічно змінюється;
- *компенсаторна* – доповнення, розширення й оновлення базової професійної освіти;
- *розвивальна* – збагачення індивідуальних можливостей особистості, її здібностей та духовного світу;
- *аналітико-прогностична* – дослідження, аналіз і наукове передбачення тенденцій розвитку суспільства й виробництва, визначення нових видів освітніх послуг;
- *перетворювальна* – підвищення освітнього та освітньо-кваліфікаційного рівня особи впродовж життя, сприяння інтелектуальному та культурному розвитку суспільства;
- *комунікативна* – передача соціального досвіду від покоління до покоління;
- *заохочувальна* – стимулювання освітніх потреб особи.

Післядипломна освіта – самостійний компонент освіти з власними механізмами фінансування, управління, функціонування й розвитку; орієнтується на реальний попит,

можливості й потреби області, району, міста, закладу й установи освіти, кожного працівника; має свої функції й спрямовує їх на організаційне, науково-методичне та інформаційне забезпечення проведення реформ в освіті, професійний розвиток особистості педагога, надання йому різноманітних освітніх послуг.

Післядипломна педагогічна освіта здійснюється вищими навчальними закладами післядипломної педагогічної освіти III – IV рівнів акредитації або структурними підрозділами (інститути, факультети післядипломної педагогічної освіти) вищих навчальних закладів відповідного рівня акредитації, у тому числі на підставі укладених договорів.

Саме вони забезпечують підвищення кваліфікації та перепідготовку педагогічних і керівних кадрів освіти, одержання нової кваліфікації або нової спеціальності на основі раніше здобутої освіти й досвіду практичної роботи, удосконалення професійних знань, умінь за спеціальністю, професією.

Заклади післядипломної педагогічної освіти координують та вивчають діяльність районних (міських) методичних служб, надають їм методичну допомогу, організовують науково-методичне забезпечення системи дошкільної, загальної середньої, позашкільної освіти регіону.

Головною метою діяльності інституту є наукове й методичне забезпечення системи післядипломної педагогічної освіти відповідного регіону, підвищення кваліфікації та перепідготовка керівних кадрів і педагогічних працівників освіти, здійснення на базі освітніх закладів теоретичних і прикладних досліджень у галузі освіти, їх упровадження у практику освітньої системи.

Навчальний процес у закладах післядипломної педагогічної освіти – це система організаційних і дидактичних заходів, спрямованих на реалізацію змісту освіти на певному освітньому або кваліфікаційному рівні відповідно до навчальних програм і планів освітньої діяльності.

Науково-методичне забезпечення навчального процесу здійснюється із залученням розробок науковців закладу післядипломної педагогічної освіти, Академії педагогічних наук України, підпорядкованих їй закладів, у тому числі, Університету менеджменту освіти.

Інноваційний розвиток системи післядипломної педагогічної освіти та подальше вдосконалення організації навчального процесу в закладах післядипломної педагогічної освіти передбачають:

- упровадження кредитно-модульної форми навчання;
- використання інформаційно-комунікаційних технологій, мультимедійних засобів та інтерактивних методів навчання;
- упровадження електронних засобів навчання;
- використання сучасних систем контролю якості засвоєння змісту навчання та проведення моніторингу якості освіти .

Навчання в системі післядипломної педагогічної освіти здійснюється за такими формами: очна, заочна, вечірня, дистанційна, кредитно-модульна, індивідуальна.

Навчальний процес у закладах післядипломної педагогічної освіти здійснюється в таких формах: навчальні заняття, самостійна робота, практична підготовка, контрольні заходи.

Основними видами навчальних занять у закладах післядипломної педагогічної освіти є лекції, практичні, семінарські, інструктивно-методичні й індивідуальні заняття, конференції з обміну досвідом, майстер-класи, «круглі столи», тренінги, консультації.

Основа навчально-методичного забезпечення навчального процесу закладів післядипломної педагогічної освіти становлять:

- галузеві стандарти вищої педагогічної освіти (при перепідготовці, спеціалізації та стажуванні терміном один рік і більше);

- робочі навчальні програми з усіх інваріантних і варіативних дисциплін;
- програми навчальної та виробничої практик;
- інструктивно-методичні матеріали до семінарських, практичних і лабораторних занять;
- програми освітньої діяльності курсів підвищення кваліфікації педагогічних працівників;
- навчальні та навчально-тематичні плани.

Засобами дидактичного забезпечення навчального процесу закладів післядипломної педагогічної освіти є підручники, навчальні посібники, конспекти лекцій, роздаткові матеріали, методичні матеріали щодо організації самостійної роботи, інші характеристики навчального процесу, що визначає викладач, кафедра, заклад післядипломної педагогічної освіти.

Освітньо-професійна програма перепідготовки реалізується в навчальному плані, що є нормативним документом і визначає перелік та обсяг інваріантних і варіативних навчальних дисциплін, послідовність їх вивчення, форми проведення навчальних занять та їхній обсяг, графік навчального процесу, план навчального процесу із зазначенням форм та засобів проведення підсумкового контролю.

Програма освітньої діяльності курсів підвищення кваліфікації реалізується в навчально-тематичних планах. Навчально-тематичні плани розробляються за різними формами: очною, очно-заочною, очно-заочно-дистанційною тощо. Навчально-тематичний план може містити блоки (модулі): соціально-гуманітарний, професійний, діагностико-аналітичний та поглибленої професійної підготовки й самоосвіти.

Соціально-гуманітарний і професійний модулі навчально-тематичного плану включають інваріантну та варіативну складові, а діагностико-аналітичний має бути тільки інваріантним.

Поглиблена професійна підготовка та самоосвіта в умовах безперервної освіти передбачає навчання слухачів на спецкурсах і семінарах. Варіативність навчання забезпечується вибором слухачами спецкурсів та семінарів.

Наукова та методична діяльність у закладі післядипломної педагогічної освіти є невід'ємною складовою освітньої діяльності й здійснюється відповідно до вимог чинного законодавства України.

Заклад післядипломної педагогічної освіти здійснює наукову та методичну діяльність із метою поліпшення якості навчання й виховання слухачів, студентів, широкого впровадження в навчальний процес перспективних педагогічних й інформаційно-комунікаційних технологій, сучасних технічних засобів навчання та прогнозує головні напрями, зміст післядипломної освіти педагогічних і керівних працівників освіти України.

Зміст наукової діяльності інституту:

- розробка й запровадження наукових досліджень у галузі безперервної освіти;
- участь у реалізації державних, галузевих та регіональних наукових програм;
- організація роботи експериментальних майданчиків, опорних і базових навчальних закладів;
- організація апробації навчальної літератури;
- експертиза методичних посібників, авторських навчальних програм.

Наукові дослідження в закладі післядипломної педагогічної освіти виконуються науковими, науково-педагогічними працівниками кафедр, інших структурних підрозділів, аспірантами та докторантами, які навчаються в аспірантурах та докторантурах вищих навчальних закладів післядипломної освіти, наукових установах, тимчасовими науковими колективами, студентами, слухачами.

Інститут післядипломної педагогічної освіти здійснює поточне та перспективне планування наукової, науково-методичної, науково-дослідної та експериментальної

діяльності за погодженням з управлінням освіти і науки обласної, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій, Міністерством освіти Автономної Республіки Крим, Міністерством освіти і науки України та інститутом інноваційної діяльності і змісту освіти.

Організаційно-методична робота є однією із складових діяльності закладів післядипломної педагогічної освіти, що передбачає цілісну систему дій і заходів, спрямованих на підвищення кваліфікації та професійної майстерності кожного педагогічного працівника в позакурсний та міжатестаційний періоди. Вона ґрунтується на сучасних досягненнях психолого-педагогічної науки з урахуванням досвіду діяльності педагогів, конкретного аналізу результатів навчально-виховного процесу.

Головні напрями методичної роботи з педагогічними працівниками реалізуються через організацію колективних (масових, групових) та індивідуальних форм. До колективних форм належать: методичні об'єднання, творчі майстерні педагогів, постійно діючі проблемні семінари, школи педагогічного досвіду, педагогічні читання, науково-практичні конференції, методичні виїзди, педагогічні виставки, професійні конкурси тощо. Індивідуальні форми методичної роботи включають роботу з членами методичного активу, наставництво, стажування, консультування, відвідування занять і позакласних заходів тощо.

Зазнає змін характер відносин між органами державного управління освітою й освітніми структурами в напрямі посилення кооперативних зв'язків. Продуктами обміну виступають: від закладів післядипломної педагогічної освіти – науково обґрунтовані державні й регіональні програми зміни практики освіти, реалізації інновацій, від органів управління освітою – правове, фінансове, матеріально-технічне забезпечення реалізації цих програм. Функції контролю за роботою закладів післядипломної педагогічної освіти реалізуються через атестацію за єдиними критеріями експертизи й експертних процедур. Проводиться моніторинг якості післядипломної педагогічної освіти.

Управління закладом післядипломної педагогічної освіти.

– Керівництво закладом післядипломної педагогічної освіти здійснює ректор (директор), який призначається на посаду власником на умовах контракту з числа працівників освіти, які мають науковий ступінь або вчене звання і стаж керівної та науково-методичної роботи не менше 5 років.

– Для вирішення основних питань функціонування закладу післядипломної педагогічної освіти, обговорення найважливіших напрямів наукової та інших видів діяльності, перспектив розвитку закладу післядипломної педагогічної освіти створюється колегіальні органи (вчена рада, науково-методична (методична) рада) та інші робочі й дорадчі органи (ректорат, деканати тощо), положення про які затверджується ректором (директором) закладу післядипломної педагогічної освіти.

– Вищим колегіальним органом громадського самоврядування закладу післядипломної педагогічної освіти є загальні збори (конференція) трудового колективу. Порядок скликання вищого колегіального органу громадського самоврядування його завдання та повноваження визначаються Законом України «Про вищу освіту» та статутом закладу післядипломної педагогічної освіти.

Основними джерелами фінансового забезпечення закладів післядипломної педагогічної освіти є:

- кошти державного та місцевих бюджетів;
- кошти юридичних і фізичних осіб, громадських організацій та фондів, у тому числі спонсорські, благодійні внески й пожертвування;
- кошти галузей господарювання;
- кошти від надання закладами післядипломної педагогічної освіти платних послуг;

– гранти;
– кредити на розвиток закладу післядипломної педагогічної освіти та на здобуття освіти;

– кошти від економічної діяльності, що регламентовані державою.

Фінансування діяльності закладів післядипломної педагогічної освіти за рахунок коштів державного бюджету здійснюється Міністерством освіти і науки України.

Залучені кошти спрямовуються на здійснення статутної діяльності закладу післядипломної педагогічної освіти в порядку й на умовах, визначених законодавством та його статутом.

Отже, розвиток системи післядипломної педагогічної освіти – складний багатосторонній процес, можливий лише за умов належного нормативно-правового, організаційного, методичного, інформаційного, кадрового, матеріально-технічного та фінансового забезпечення.

У результаті дослідження сутності інноваційних процесів у системі післядипломної освіти педагогічних працівників зроблені основні теоретичні й практичні висновки та запропоновані шляхи подальшого інноваційного розвитку системи післядипломної освіти.

У дослідженні розкрито нове вирішення проблеми інноваційного розвитку системи післядипломної освіти регіону шляхом розгляду на філософському, методологічному й методичному рівнях соціально-економічних основ практики управління інноваційними процесами у вітчизняній і зарубіжній освіті.

Доведено, що інноваційні процеси в освіті об'єктивно породжені потребою в оновленні всіх сфер суспільного життя, переходом України до суспільної моделі інноваційного розвитку, приєднанням до загальноєвропейських інтеграційних процесів, закономірностями глобальних перетворень в освітній галузі.

Реформування системи післядипломної освіти педагогічних працівників можливе лише за умови раціонального збереження позитивного педагогічного досвіду попередніх поколінь і ретрансляції сучасного соціального досвіду, звернення до досвіду минулого при розв'язанні нинішніх завдань, пов'язаних з євроінтеграцією України. Перехід до нового напрямку соціального розвитку супроводжується формуванням нового типу педагога-інноватора, що якісно володіє новітнім змістом професійної і соціальної компетентності, забезпечує можливість жити в демократичному суспільстві, яке динамічно розвивається в умовах ринкових відносин, високих технологій, співробітництва різних соціальних груп.

Література:

1. Закон України «Про освіту». К., 2017. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/2145-19>.
2. Саух П. Ю. Філософія в пошуках панацеї, роздуми небайдужого. *Вісник Житомирського державного університету ім. І.Франка. Філософські науки*. 2017. № 1. С. 5-11.
3. Пастовенський О. В. Інноваційний менеджмент у закладах освіти. *Вісник Житомирського державного університету ім. І.Франка. Філософські науки*. 2017. № 1. С. 15-18.
4. Якухно І. І. Теоретико-методичні основи управління інноваційним розвитком післядипломної педагогічної освіти регіону: монографія. Житомир: Полісся, 2011. 536 с.
5. Якухно И. И. Проблемы инновационного развития последипломного образования педагогических работников в Украине. *Инновации в образовании*. 2013. № 2. С. 110-115.
6. Кремень В. Г., Ільїн В. В. Синергетика в освіті: контекст людиноцентризму: монографія. К.: Педагогічна думка, 2012. 368 с.
7. Синенко С. І. Тенденції розвитку післядипломної освіти педагогів у Європейських країнах. *Післядипломна педагогічна освіта України: сучасність і перспективи розвитку: науко-метод. посібник / за заг. ред. В. В. Олійника, Л. І. Даниленко*. К.: Міленіум, 2005. С. 10-16.

Yakuhno I. I.

POSTGRADUATE PEDAGOGICAL EDUCATION IN CONDITIONS
OF INNOVATION DEVELOPMENT

The experience of work institutes of postgraduate pedagogical education has shown that the current system of teachers' professional development is directly connected with these institutes, as here they can obtain modern knowledge and be perfected as professionals.

Thus, postgraduate pedagogical education, like any social phenomenon, now is in a state of innovation changes based on objective socio-political and socio-economic needs. It is noted that on postgraduate pedagogical education has influenced external objective (politics, economy, society, technology) and internal subjective (motivation of activity, self-esteem) factors, the inability to overcome the contradictions between socio-deterministic requirements for pedagogical workers' vocational and pedagogical training and the actual level of their qualification, between the modern needs of the spiritual, social, economic development of Ukraine and the insufficient level of implementation of innovative changes in the professional activities of educational institutions.

Therefore, the research provides to determine the pedagogical tools of the innovative educational process as a dynamic system of scientific equipment of teacher's postgraduate education. It is absolutely clear that in each particular case of practical activity of postgraduate education institutions, there is a need on the basis of system analysis to determine the optimal variant of the effective choice of the innovative model of education and the corresponding set of pedagogical tools that provide its competitiveness in the market of providing educational services.

The views on the system for improving the qualifications of the teaching staff are outlined in the article through the prism of Zhytomyr Regional Institute of Postgraduate Pedagogical Education activity.

Undoubtedly, it will change, as it is clearly stated in the project of the Concept of the development of Ukrainian education for the period 2015-2025 years (demonopolization and diversification of the postgraduate pedagogical education system). It doesn't matter in what form it will exist, the functions of satisfying the professional and social of teachers' requests in this system will remain relevant in the future.

Key words: paradigm of education, educational conception, postgraduate education, principles, functions, technologies, innovations in postgraduate education.

Дата надходження статті: «11» грудня 2017 р.